

Nedsættelse af Prisen paa Beklædningsgenstande og Skotøj. Med stor Tilfredsstillelse har jeg hørt denne Udtalelse, og jeg forventer, at den betyder, at jeg fra det ærede Medlems Partis Side — hvis det skulde falde i min Lod — vil kunne faa Tilslutning til de Bestræbelser, som allerede er i Gang til Løsning af disse Spørgsmaal. Det ærede Medlem udtalte, at der paa disse Omraader, eller maaske det var paa eet af dem, var en Udvikling, som kunde virke uheldigt paa Befolkningen. Ogsaa jeg er af den Opfattelse, at det er nødvendigt for Staten meget nøje at følge den omtalte Udvikling, og der er, som ærede Medlemmer vil vide, allerede truffet Foranstaltninger hertil. Baade for Fodtøjet og for Beklædningsgenstande er der utvivlsomt sket en saadan Prisstigning, at man maa spørge, om den er berettiget, ikke blot samfundsmæssigt set, men ogsaa i Henhold til de Bestemmelser, som er gældende her i Landet for Prisansættelser. Men med Hensyn til Udviklingen af Priserne paa dette Omraade har det unægtelig ikke været heldigt, at man fra forskellig Side har givet Bifald til en Række Angreb paa Ministeriets Bestræbelser for just at hindre en efter Blokaden Indtræden uberettiget Konjunktur-Prisstigning.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger angaaende Uoverensstemmelserne med Hensyn til § 2. Den ærede Ordfører for Venstre og den ærede Ordfører for de Konservative (Kragh og Piper) havde jo i Virkeligheden ret sammenfaldende Opfattelser af dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem for 2den Kreds (Piper) udtalte med megen Aabenhed, at han ønskede at rense Loven for Bestemmelser, som var uheldige, og saa vidt jeg forstaa, er det Bestemmelser, som gaar ud paa at give Kommuner, hvor Forholdene er forskelligartede, en Adgang til at tage frit Hensyn til disse Forskelligheder. Det ærede Medlems Opfattelse her er maaske ikke saa forunderlig, det er mere forbavsende at høre en hermed sammenfaldende Opfattelse fra Partiet Venstre, for hvilket Parti Spørgsmaalet om det kommunale Selvstyre jo har været et Princip, et kært Princip. Det er for mig ikke uinteressant at deltage i en Diskussion, hvor jeg angribes for at ville stille Kommunerne for frit, da man for ikke længe siden under Valgkampen væsentligst fremførte den Indvending mod mig, at jeg var Statsprincippets alt for ivrige Talsmand. Men her er det altsaa det ærede konservative Medlem, som først og fremmest taler for den ubetingede Statscentralisering af

Løsningen af denne Opgave, og det er den ærede Ordfører for Venstre, som bestemt modsætter sig, at Kommunerne faar den af mig foreslaaede Frihed paa dette Omraade. Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh), som er Ordfører for Venstre, argumenterede nu i en ikke ringe Grad for, at denne Bestemmelse i § 2 burde ændres, ud fra den Opfattelse, at det gjaldt om at skaffe Ro om Problemerne, Ro om Sagen, Ro i Kommunerne, og det ærede Medlem syntes at mene, at Forvaltningen af § 2 i alt Fald fra 2 af Partiernes Side væsentlig havde drejet sig om at tilkendegive deres Indflydelse i Kommunen, at faa den fastslaaet. Denne meget stærke Betonning af, at man ønsker Ro om Spørgsmaalet, kan ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, at der i Partiet Venstre har været meget afvigende Opfattelser af dette Spørgsmaal, og at dette ogsaa paa meget tydelig Maade netop ved det store Opgør mellem Partiernes nu i Marts Maaned har fundet Udtryk, idet et fremtrædende kvindeligt Medlem af Venstre, som udmærkede ved at faa den første Plads paa Valgmandslisten i en af Venstres Kredse, i meget høj Grad bebrejdede Partiet Venstre den Stilling, det indtog til denne Sags Behandling, i høj Grad bebrejdede Venstre, at de ikke forstod det berettigede i det Princip, som førtes frem fra vor Side: at det var ønskeligt, at Dyrtdsforanstaltningerne, ogsaa naar de forvaltedes i Kommunerne, hvor Kommunerne var i Stand dertil, forvaltedes paa en saadan Maade, at man ikke udskilte en lille Del af Befolkningen eller en større Del af Befolkningen og gav den en Art Hjælpekassehjælp, naar det var muligt for Kommunen at skaffe dem den samme Hjælp paa en saadan Maade, at den fremtraadte som en Ret, nemlig Ret til at faa sit Livsophold til saa rimelige Priser som gørligt under disse Forhold. Det er muligt, at Venstre ønsker Ro for at undgaa en saadan fortsat Uoverensstemmelse indenfor Partiet, men det kan ikke være Lovgivningsmagts Begrundelse til at berøve Kommunerne en Ret, som de nu i 2 Aar har haft, og om hvilken det er givet, at et stigende Antal Kommuner sætter Pris paa at benytte den. Og dernæst tager det ærede Medlem fuldkommen fejl, hvis han tror, at det vilde skaffe Ro om Spørgsmaalet, hvis man fra Rigsdagen sagde, at den frie Ret, som Kommunerne har haft i April Kvartal her i Landet til at træffe Dyrtdsforanstaltninger, saaledes som de har været hjemlede i to Aars Love, vilde